

Status på indsatsen Hverdagsrehabilitering august 2021

Resume

Investeringsprojektet Den Gode Hverdag, der løb fra 1. maj 2018 til 30. april 2020 havde til formål at afklare, hvordan servicelovens paragraf 83a kunne organiseres og implementeres i Ishøj Kommune. Herunder at give borgerne mulighed for at genvinde tabt funktionsevne og dermed nedsætte behovet for indsatser jf. §83 samt forbedre borgernes livskvalitet. Projektet tog udgangspunkt i, at borgere med nyopstået hjælpebehov blev tilbudt et kort og tidsafgrænset hverdagsrehabiliteringsforløb, koordineret af en forløbskoordinator, i tæt samarbejde med relevante fagpersoner samt eksterne samarbejdspartnere som f.eks. frivillige og foreninger.

Projektet blev afrapporteret og taget til efterretning i Social- og Sundhedsudvalget d. 20. oktober 2020. Her blev efterspurgt en status igen medio 2021, samt udtrykt interesse for, om den nye indsats betyder, at borgerne oplever flere besøg fra forskellige fagpersoner i deres hjem, når først en visitator besøger borgeren, for derefter at henvise videre til en forløbskoordinator. Status på indsatsen samt aspektet vedr. antal medarbejdere i borgernes hjem, vil vi kort berøre i nedenstående.

Med denne status vil vi redegøre for:

1. Indsatsen 'Hverdagsrehabilitering' – Hvordan er der siden projektets afslutning arbejdet videre med indsatsen?
2. Resultater – Hvordan er resultaterne nu, et år efter projektet er afsluttet?
3. Fremadrettet Indsats – Hvad ønsker vi at arbejde videre med fremadrettet?
4. Økonomi
5. Konklusion

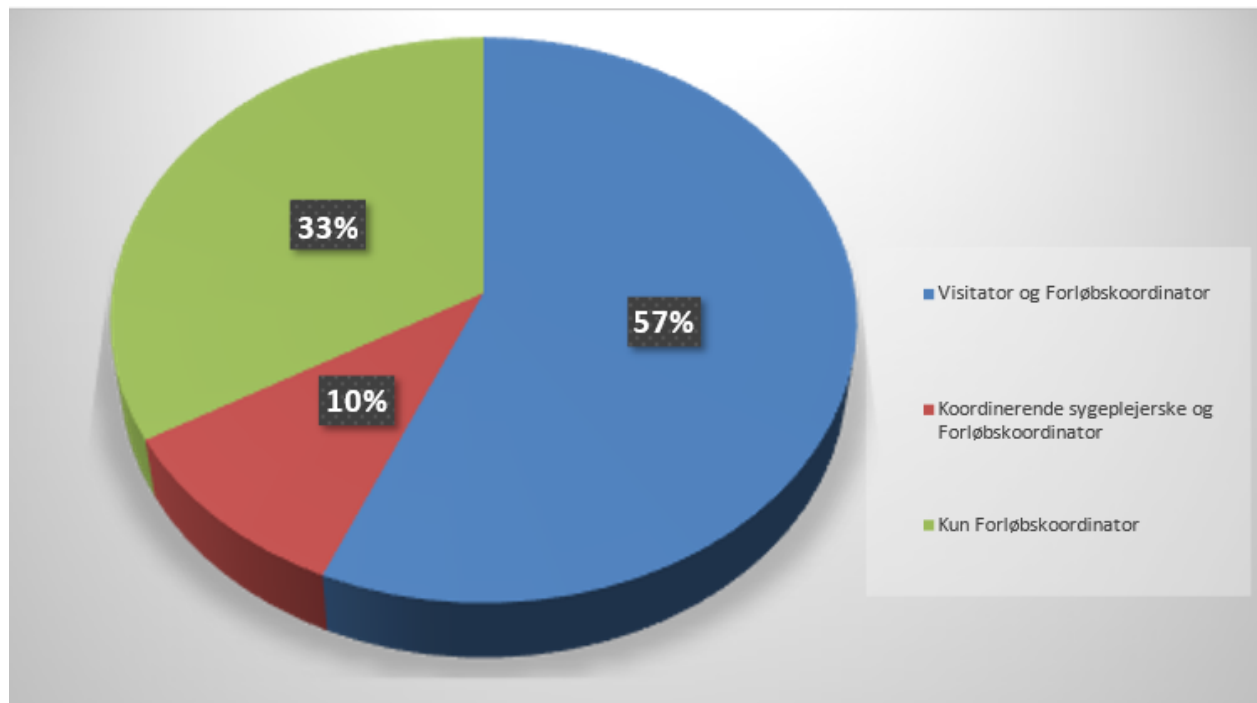
1. Indsatsen Hverdagsrehabilitering

Der er ansat 2 forløbskoordinatorer til at koordinere borgernes hverdagsrehabiliteringsforløb. Det betyder, at borgere med nyopstået hjælpebehov fortsat tilbydes hverdagsrehabilitering, men at det også er muligt at tilbyde hverdagsrehabiliteringsforløb til borgere, der allerede modtager hjælp fra hjemmeplejen. Hermed styrkes den rehabiliterende indsats så borgerne i højere grad kan forbedre eller vedligeholde deres funktionsevne og dermed nedsætte eller udskyde behovet for yderligere hjælp, men også forbedre deres livskvalitet.

Ved afrapportering af projektet i oktober 2020, blev der udtrykt interesse for, om den nye indsats betød, at borgerne ville opleve flere besøg fra forskellige fagpersoner, når først en visitator besøgte borgeren, for derefter at henvise videre til en forløbskoordinator. Vi har derfor undersøgt, hvor mange af borgerne der før opstart af hverdagsrehabiliteringsforløb, havde besøg af en

visitator. På nedenstående figur ses at 57% af borgerne har haft besøg af både visitator og forløbskoordinator, 10% er set af koordinerende sygeplejerske på hospitalet forud for udskrivelse, og 33% har ikke haft besøg af visitator før opstart af hverdagsrehabiliteringsforløb.

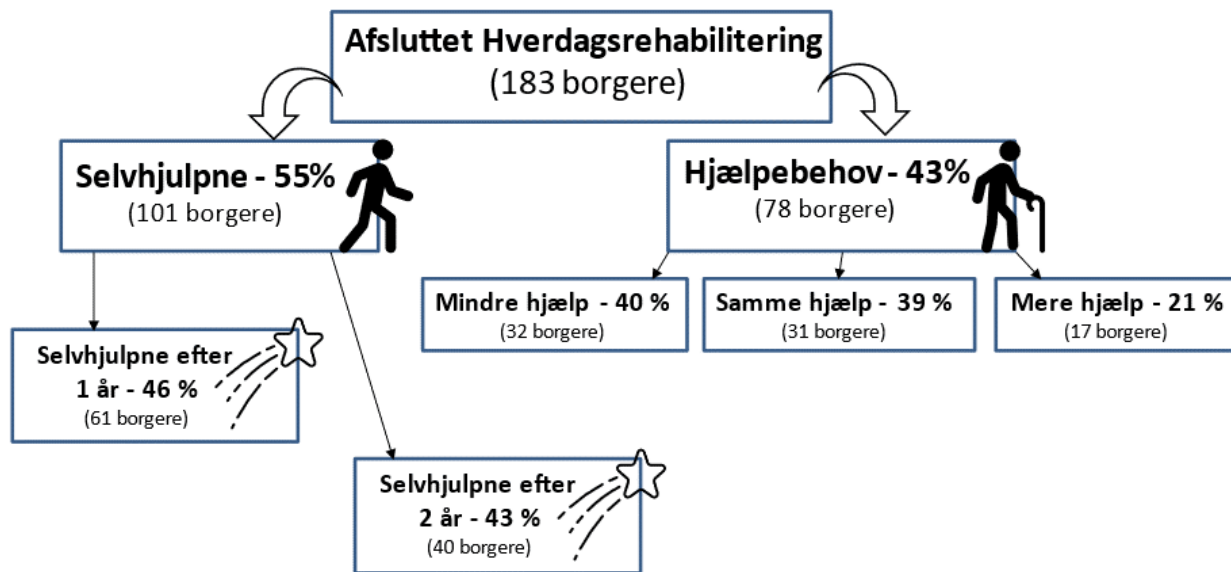

Der er således en del borgere, der har haft besøg af flere fagpersoner i deres hjem inden opstart af et hverdagsrehabiliteringsforløb, og dette er noget vi fremadrettet har fokus på. CVV har netop gennemgået en omorganisering som betyder, at visitatorer og forløbskoordinatorer nu er samlet i ét team under samme leder. Dette giver mulighed for at drøfte de enkelte henvendelser fra borgerne i teamet og dermed vurdere, om borgeren skal tilknyttes en visitator eller forløbskoordinator. Det betyder, at der er langt større mulighed for, at borgeren fra første besøg vil blive mødt af rette fagperson med de kompetencer, der vurderes at være behov for. Dermed sikres også, at borgeren har kontakt med så få forskellige fagpersoner som muligt.

Der er endvidere ved at blive iværksat jævnlige tværfaglige møder med forskellige enheder i CVV, hvor borgernes forløb kan drøftes. Dette er vigtigt for at sikre, at der i fællesskab arbejdes mod borgerens mål og at støtten og den rehabiliterende indsats justeres efter behov.

2. Resultater

Sammenholdt med afrapporteringen oktober 2020 har 183 borgere nu været igennem et hverdagsrehabiliteringsforløb og som det ses nedenfor, er resultaterne meget lig resultaterne fra projektet. Det ser tilmed ud til, at effekten af hverdagsrehabiliteringsforløbet fortsat er positive 2 år efter endt forløb.

For de 183 borgere der har gennemført et hverdagsrehabiliteringsforløb gælder at:

- 55% (101 borgere) ikke har behov for hjælp efter endt hverdagsrehabiliteringsforløb.
- 43% (78 borgere) har fortsat behov for hjælp efter endt hverdagsrehabiliteringsforløb, hvoraf 40 % (32 borgere) har brug for mindre hjælp end før forløbet, 39% (31 borgere) har samme hjælpebehov, og 21% (17 borgere) har brug for mere hjælp efter endt forløb. Kendetegnende for de forløb der resulterer i øget eller samme mængde hjælp som før forløbet er, at der tilstøder komplikationer undervejs. Det drejer sig ofte om akut sygdom, forværring af kronisk sygdom, sorg eller anden livskrise. Det kan undervejs i forløbet også vise sig, at borger rent fysisk godt kan udføre hverdagsaktiviteten, men mentalt ikke formår at udføre den eksempelvis pga. demens, psykiske problemer eller misbrug.

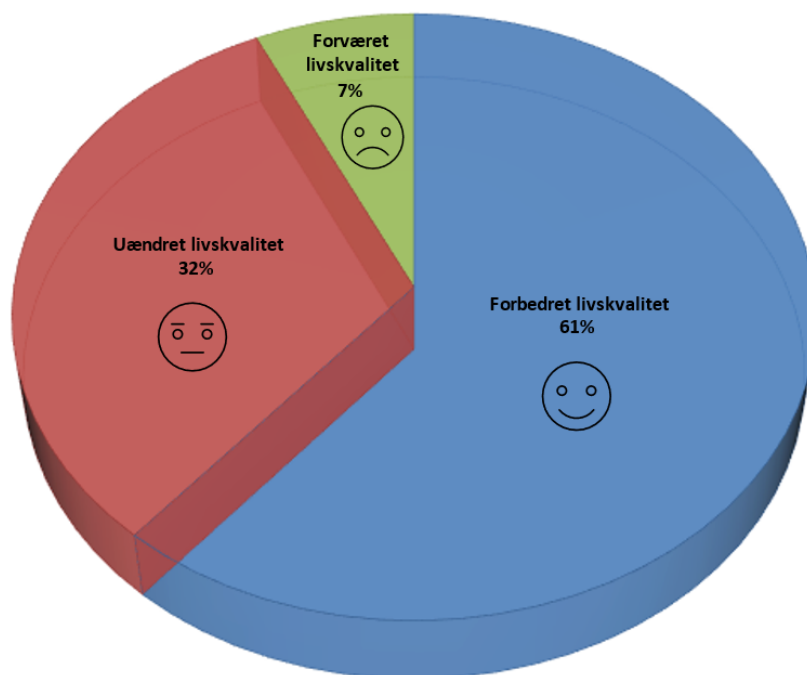
I et hverdagsrehabiliteringsforløb lægges der vægt på en helhedsorienteret tilgang til borgeren, hvor både det fysiske, psykiske og sociale aspekt af borgerens liv vægtes højt. Derfor er der borgere, der efter endt forløb har samme mængde hjælp som før forløbet, fordi der vurderes at være behov for kommunal støtte til nogle hverdagsaktiviteter for at sikre, at borger har energi til også at opretholde et socialt liv, og dermed bevaret livskvalitet. Derudover er en del af de borgere, der afsluttes med samme mængde hjælp, borgere der har søgt om hjælp til rengøring, og som vurderes fortsat at have behov for støtten. Da data bygger på antal besøg pr. 14. dag, figurerer disse som samme mængde hjælp efter endt forløb. Igennem hverdagsrehabiliteringsforløbet bliver det dog specificeret præcis hvilken støtte, der er behov for, eks. at borger selv kan tørre støv af og rengøre badeværelse, men skal have hjælp til støvsugning, eller at borger selv kan støvsuge, men ikke selv skifte sengetøj.

- 46% (61 borgere) af borgerne, der har gennemført et hverdagsrehabiliteringsforløb, er fortsat selvhjulpne 1 år efter endt forløb, og 43% er fortsat selvhjulpne 2 år efter endt forløb.

- 61% (52 borgere) har en bedre egenvurderet livskvalitet ved slutningen af forløbet, 32% (27 borgere) er uændret og 7% (6 borgere) oplevede forværring.

Forbedringen af den egenvurderede livskvalitet kan tilskrives, at der i hverdagsrehabiliteringsforløbet sættes ind overfor præcis det, der er vigtigt for borgeren. Hermed opleves borger mere motiveret for at blive selvhjulpen i de givne aktiviteter, og når det lykkes, vurderer de deres egen livskvalitet som forbedret. Der ses også forløb, hvor borgeren ikke nødvendigvis bliver mere selvhjulpen efter endt forløb, men hvor en øget bevidsthed om egen formåen eller, hvordan borgeren forvalter energien over dagen, kan medvirke til øget livskvalitet. De borgere der efter endt forløb vurderer deres livskvalitet til at være forværret, er ofte også de borgere, hvis forløb har været kompliceret af sygdom eller anden krise.

3. Fremadrettet indsats

Der fortsættes med de tiltag, der er beskrevet under punkt 1, hvor borger fra første besøg mødes af den fagperson, der vurderes at have de rette kompetencer for netop den aktuelle borgers situation. Derudover fortsætter vi med at styrke samarbejdet på tværs i CVV hos de borgere, der har støtte herfra under hverdagsrehabiliteringsforløbet.

Forløbskoordinatorerne undersøger fortsat borgernes egenvurderede livskvalitet ved anvendelse af det spørgeskema, som er brugt igennem projektperioden. Samtidig har vi et ønske om at supplere denne indsats med en mere struktureret og tværgående tilfredshedsundersøgelse hos de borgere, der har været i et hverdagsrehabiliteringsforløb. Dermed håber vi at afklare, hvordan

indsatsen 'Hverdagsrehabilitering' opleves af borgerne, og få synliggjort evt. forbedringspotentiale. Vi vil ultimo 2021 se ind i en mere konkret planlægning af dette.

4. Økonomi

Som beskrevet i afrapporteringen tilbage i ultimo 2020 vil eventuelle besparelser først opnås to år efter projektets afslutning, hvilket vil være i 2022.

5. Konklusion

Konkluderende kan det siges, at borgerne tilbydes den rehabiliterende indsats, som de efter servicelovens §83.a har krav på. Det er lykkedes fortsat at nedsætte behovet for indsatser efter Servicelovens §83 efter endt hverdagsrehabiliteringsforløb, og resultaterne viser, at over 40% af borgerne fortsat er selvhjulpne 2 år efter endt forløb. Derudover oplever en stor del af borgerne en forbedret livskvalitet ved igen at kunne udføre de daglige aktiviteter, som er vigtige for den enkelte borger.